

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Jungvirtové a soudců Mgr. Jany Barcalové a Mgr. Tomáše Hodného ve věci

žalobce **N. V. A.**, narozený dne „X“
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Fialou
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému **Ministerstvo vnitra-Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**, IČO 00007064
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 - Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2021, č. j. MV-72551-5/SO-2921

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 30. 7. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

24. 6. 2021 (správně 29. 6. 2021), č. j. MV-72551-5/SO-2021, kterým byl zamítnuto odvolání žalobce ze dne 6. 4. 2021, podané proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 22. 3. 2021, č. j. OAM-25176-30/DP-2020, kterým byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, neboť nebyly splněny podmínky dle § 42a odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 22. 3. 2021, č. j. OAM-25176-30/DP-2020 bylo potvrzeno.

2. Žalobce především namítal, že byl na svých právech zkrácen přímo porušením svých práv v předcházejícím řízení, úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti. Vyjádřil přesvědčení, že správní orgán porušil zásadním způsobem své povinnosti odvolacího orgánu, jeho rozhodnutí odporuje požadavkům obsaženým v § 68 odst. 3 správního řádu, definujícím požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů a zároveň je v rozporu s požadavky na činnost odvolacího orgánu (§ 89 odst. 2 správního řádu), že „žalobce“ opomenul zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nelze přehlížet, že při vydání rozhodnutí v obou stupních byla správními orgány porušena ustanovení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Nesouhlasil se zamítnutím žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, že nebyly splněny podmínky pro „vydání pobytu“. Žalobce nesouhlasil s tím, že nedoložil doklady o své nezaopatřenosti, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobce ke své žádosti, podané dne 12. 8. 2020, doložil doklad o studiu na střední škole, a to Obchodní akademii ve školním roce 2019/2020 a dodatečně doložil doklad ze dne 13. 10. 2020 o studiu na Obchodní akademii v ročním denním kurzu českého jazyka pro cizince. Jde o studium denní a žalobce je fakticky osobou na otcí závislou, pokud jde o jeho výživu. K ukončení studia nedošlo z vůle žalobce, ale šlo o objektivní překážku, způsobenou epidemiologickou situací, kdy opatřením vlády ČR a MZD byla stanovena povinnost on-line výuky, která vyžadovala ovšem lepší znalost českého jazyka, než-li měl v té době žalobce. Ačkoli žádost žalobce byla označena konkrétním účelem, pak po doložení dokladu o studiu kurzu českého jazyka mohla být kvalifikována jako žádost za účelem studia, či účelem jiným, ovšem touto otázkou se správní orgán I. stupně nezabýval. Podle žalobce je rozhodnutí nepřiměřené a formalistické, když žalobce na území již pobývá, žije zde se svým otcem a je osobou na otcí závislou. Vazby žalobce na území vytvořené, a to jak rodinné, tak i pracovní, jsou velmi silné, správní orgán I. stupně vše odmítl strohým konstatováním toho, že žalobce na území nemá žádné významné majetkové vazby a neprokázal ani žádné překážky, jež by mu bránily ve vycestování z území ČR, ovšem pominul, vypořádat se s rodinnými vazbami, postavením žalobce, pokud jde o jeho závislost na otcí a poměrem mezi zájmem žalobce a veřejnosti. V případě zamítnutí žádosti nejde o banální následky do života žalobce, neboť bude muset území ČR opustit a v zemi původu se pokusit získat pobytové oprávnění nové, a to daleko od své rodiny, po dobu mnoha měsíců, bez garance, že nové pobytové oprávnění mu bude uděleno. Žalobce následně odkázal na čl. 17 Směrnice Rady 2003/86 ES (rozsudek NSS ČR ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015-30), čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

svobod, (rozsudek NSS ČR ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30). Situaci žalobce deklaruje mimořádnost jeho situace („nabití“ 18 let na území, ukončení studia z důvodu objektivní překážky a studium denního kurzu českého jazyka, závislost na otci a podobně), jež bylo třeba „ze strany“ řádně posoudit a zejména obsáhnout v úvahách, zabývajících se tím, proč ani známé, či tvrzené okolnosti nevedou v důsledku k nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí, či porušení čl. 8 Evropské úmluvy, či Úmluvy o právech dítěte. Žalobce považoval odůvodněné rozhodnutí za nepřezkoumatelné a odporující § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

3. Žalovaný k podané žalobě uvedl, že nebude rozvádět skutkový stav a průběh správního řízení od podání žádosti do vydání pravomocného rozhodnutí, neboť je dostatečně popsán v napadeném rozhodnutí žalovaného. Podle jeho názoru odvodnění správního orgánu I. stupně splňuje požadavky § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a postup odvolacího správního orgánu podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. byl zachován. Napadené rozhodnutí není nezákonné, věcně nesprávné, vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné. Pokud žalobce namítal, že bylo porušeno ustanovení § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., pak nespécifikoval, v čem konkrétně porušení spatřuje, proto žalovaný se k této námitce nemohl vyjádřit. K námitce žalobce o ukončení studia z důvodů epidemiologické situace a povinnosti on-line výuky, žalovaný uvedl, že povinností žalobce bylo splnit podmínku nezaopatřenosti, tedy předložit doklad o studiu na střední či vysoké škole, ovšem žalobce uvedený doklad nepředložil. Žalobce sám uvedl, že studium na obchodní akademii ukončil z důvodu neznalosti českého jazyka, takže ukončení studia bylo jeho svobodným rozhodnutím. Z důvodu nedostatečné znalosti českého jazyka se žalobce dále vzdělával v denním kurzu českého jazyka, což doložil, ovšem tento kurz nesplňuje požadavky § 42a odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Podle žalovaného nebylo na místě posuzovat žádost žalobce za účelem jiným, než jím jednoznačně a konkrétně uvedeným. K námitce přiměřenosti rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce odkázal žalovaný na své rozhodnutí ze dne 29. 6. 2021. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by neprodloužením povolení k dlouhodobému pobytu porušil Úmluvy o právech dítěte a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jelikož žalobci není tímto postupem znemožněno do budoucna pobývat na území. Nadto žalobce není dítětem, neboť je zletilý a nemůže proto dojít k porušení Úmluvy o právech dítěte. Žalovaný ve zbytku plně odkázal na své rozhodnutí ze dne 29. 6. 2021, č. j. MV-72551-5/SO-2021 a navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.
4. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, v níž nesouhlasil s tím, že nařízená on-line výuka z důvodu tehdejší epidemiologické situace s žalobcovou nedostatečnou znalostí českého jazyka nemá charakter objektivní překážky pro ukončení studia, a že k ukončení došlo z vůle žalobce. Nařízená on-line výuka představovala mimořádnou překážku v pokračování studia žalobce. Žalobce neskončil on-line výuku ze své vůle, o čemž svědčí skutečnost, že se rozhodl studovat kurzy české jazyka, aby mohl následně na své ukončené studium navázat. Žalovaný sám uvedl, že žalobce se dále vzdělával v denním kurzu českého jazyka, ovšem nesplňoval tak podmínky § 42a odst. 1 písm. b) ZPC. S tím žalobce nesouhlasil, neboť je nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem na území. Žalobce se soustavně připravoval na budoucí povolání právě v denním kurzu českého jazyka a tento kurz navštěvoval proto, aby mohl následně navázat na své dřívější studium, vybaven lepšími jazykovými schopnostmi.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

5. Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 71 odst. 2, § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zák. o pobytu cizinců“). Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Soud vyšel z tvrzení a námitek obsažených v žalobě, při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu spisu správního orgánu vyplývá, že žalobce podal dne 12. 8. 2020 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále jen „na území“) za účelem společného soužití rodiny na území. Uvedl, že je studentem s ukončeným základním vzděláním, označil své místo pobytu na území, uvedl jméno svého otce a jeho bydliště na území, které je shodné s bydlištěm žalobce, uvedl i jméno své matky, její bydliště ve Vietnamské socialistické republice a jméno svého mladšího sourozence, žijícího s matkou na její adrese. K žádosti připojil potvrzení Obchodní akademie Praha s.r.o. (dále jen „obchodní akademie“) o tom, že je studentem denního studia českého jazyka ve školním roce 2019/2020, pojistnou smlouvu o zdravotním pojištění cizince, nájemní smlouvu a dodatek o nájmu bytu, v němž bydlí se svým otcem. Doložil, že jeho otec je podnikatelem, který nemá nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Správní orgán zjistil, že nejsou žádné informace o odsouzení žalobce, který je evidován jako cizinec s dlouhodobým pobytem a jeho otec rovněž. Následně si správní orgán ověřil, že žalobce byl studentem ve školním roce 2019/2020 denního studia českého jazyka a ve školním roce 2020/2021 se nepřihlásil ke studiu. Dne 2. 10. 2020 vyzval správní orgán žalobce k předložení dokladu o jeho nezaopatřenosti, přičemž uvedl podrobně důvody, na základě nichž lze o žádosti kladně rozhodnout, vysvětlil pojem nezaopatřenosti a jeho podmínky, jakož i skutečnost, kdy jde o soustavnou přípravu na budoucí povolání, co se rozumí dokladem o nezaopatřenosti s tím, že předložené potvrzení o studiu není požadovaným dokladem, neboť ve školním roce 2020/2021 se ke studiu na obchodní akademii nepřihlásil. Správní orgán uložil lhůtu 7 dnů od doručení výzvy a zároveň žalobce poučil o následcích, nebude-li jeho výzvě vyhověno. Dne 13. 10. 2020 obchodní akademie potvrdila, že žadatel je zařazen do kurzu českého jazyka s denní výukou v rozsahu 20 hodin týdně od 13. 10. 2021 do 30. 6. 2021. Správní orgán následně vyzval žadatele k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, k tomuto seznámení došlo dne 10. 12. 2020 a žadatel

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

sdělil, že se vyjádří do dvaceti dnů. Poté předložil plnou moc advokáta Mgr. Vratislava Polky, který požádal o přerušení řízení a nahlédnutí do spisu. Žádosti o přerušení bylo usnesením ze dne 5. 1. 2021 vyhověno na dobu třiceti dnů od doručení usnesení a dne 3. 2. 2021 nahlédl Mgr. Vratislav Polka do spisu. Správní orgán Mgr. Vratislava Polku vyrozuměl o pokračování řízení a vyrozumění mu bylo doručeno dne 24. 3. 2021 a následně správní orgán I. stupně rozhodl tak, že žádost žadatele (žalobce) zamítl a dlouhodobý pobyt neprodloužil. Své rozhodnutí ve stručnosti uvedeno odůvodnil tím, že žalobce doložil potvrzení o studiu, které ovšem nezaopatřenost žalobce neprokazuje, neboť se jedná o jednoletý kurz českého jazyka pro cizince a jeho absolvování není soustavnou přípravou na budoucí povolání. Dále pak posuzoval přiměřenost dopadu rozhodnutí pro žalobce, s ohledem na jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů apod. V této souvislosti uvedl, že na území žije otec žalobce, nicméně jeho matka se sourozencem žije na území Vietnamské socialistické republiky, takže žalobce má rodinné vazby, jak v zemi původu, tak i v České republice. Pokud jde o přiměřenost z hlediska soukromého života, dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že žalobce je na území od listopadu 2019, tedy vazby v tomto ohledu nemohou být natolik pevné, aby jejich zpřetrhání představovalo zásah do jeho soukromého života.

8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný, který neshledal důvody pro jeho vyhovění. Pokud žalobce předložil doklad o jednoletém studiu českého jazyka v kurzu pro cizince, vysvětlil s odkazem na zákonná ustanovení, že jazykový kurz není přípravou na budoucí povolání. Doklad o studiu na střední škole, kde by se soustavně připravoval žalobce na budoucí povolání, nepředložil. Dále se žalovaný zabýval otázkou přiměřenosti napadeného rozhodnutí. Uvážil, že matka žalobce a jeho sourozenec žijí ve Vietnamské socialistické republice, takže nemůže napadeným rozhodnutím dojít k rozdělení jádrové rodiny, když větší část rodinných příslušníků žalobce žije v zemi původu, na území žije jen jeho otec. Žalovaný rovněž přihlédl k tomu, že žalobce žije na území teprve od listopadu 2019, takže případné společenské a kulturní vazby navázané v České republice nejsou natolik pevné, aby jejich zpřetrhání představovalo nepřiměřený zásah do soukromého života žalobce. Žalovaný rovněž nezjistil žádné významné majetkové či jiné vazby žalobce na území. Připomněl, že právní řád České republiky nezakotvuje právo cizince na pobyt na území, neboť takové právo mají jen občané České republiky.
9. Podle § 42a odst. 1 písm. b) zák. o pobytu cizinců, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území (dále jen „společné soužití rodiny“) je oprávněn podat cizinec, který je nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem na území nebo takovým dítětem manžela cizince s povoleným pobytem na území.
10. Podle § 178a odst. 2 zák. o pobytu cizinců, nezaopatřenost dítěte se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře. Pro účely tohoto zákona se nezaopatřeným dítětem rozumí rovněž cizinec nejdéle do 26 let věku, který nepřetržitě studuje na střední nebo vysoké škole v cizině a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nevydalo rozhodnutí o tom, že toto studium je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.
11. Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. o státní sociální podpoře“), za nezaopatřené dítě se pro

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 12 až 15).

12. Podle § 12 odst. 1 písm. a) zák. o státní sociální podpoře, za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje studium na středních a vysokých školách v České republice.
13. Podle § 12 odst. 1 písm. f) téhož zákona, studium v České republice, které je podle § 15 svým rozsahem a obsahem postaveno na roveň studiu na školách uvedených v písmenu a) a uskutečňuje se v jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a uskutečňovaných právníky a fyzickými osobami pro osoby, které úspěšně vykonaly první maturitní zkoušku nebo absolutorium v konzervatoři v kalendářním roce, ve kterém zahajují toto studium.
14. Pro rozhodnutí správního orgánu, jak bylo již výše uvedeno, je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Správní orgány v daném případě, podle názoru soudu, správně zjistily skutkový stav věci, a to především z tvrzení žalobce a jím předložených listinných dokladů, měly dostatečné podklady pro právní posouzení všech rozhodných skutečností a pro závěr o důvodnosti (resp. nedůvodnosti) žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a odst. 1 písm. b) zák. o pobytu cizinců. Soud při rozhodování o podané žalobě rovněž vycházel z tohoto skutkového stavu.
15. V posuzované věci podal žalobce dne 12. 8. 2020 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, a to jako cizinec, který je zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem na území. V této žádosti uvedl, že má ukončené základní vzdělání, podal informace o svém otci a jeho bydlišti na území, které je shodné s bydlištěm žalobce a rovněž sdělil informace o své matce a sourozenci, kteří mají bydliště v zemi původu. V žádosti uvedl, že je studentem obchodní akademie a připojil potvrzení obchodní akademie o studiu denního kurzu studia českého jazyka ve školním roce 2019/2020. Tento denní kurz studia českého jazyka pokračoval i v následujícím školním roce, ovšem tato jazyková příprava nesplňuje znaky soustavné přípravy na budoucí povolání, jak správně uzavřely správní orgány. Již ze samotného slovního spojení – soustavná příprava na budoucí povolání – je jednoznačné, že jí nemůže být jazykový kurz, jehož absolvováním by se mohly pouze zlepšit znalosti žalobce v českém jazyce, neboť musí jít o přípravu na nějaké budoucí povolání, aby dokončením studia na střední škole byly zvýšeny možnosti žalobce při uplatnění na trhu práce. Soud se rovněž ztotožňuje s posouzením přiměřenosti dopadu rozhodnutí správních orgánů s neprodloužením dlouhodobého pobytu žalobce za účelem společného soužití rodiny. Žalobce pobývá na území od listopadu roku 2019, takže společenské a kulturní vazby, navázané na území za tak krátkou dobu nemohou být natolik pevné, aby jejich zpřetrhání představovalo nepřiměřený zásah do jeho soukromého života. Žalobcem nebyly tvrzeny ani zjištěny žádné významné majetkové či jiné vazby, naopak intenzita jeho vazeb ke státu, jehož je žalobce státním občanem je značná, neboť zde žije matka žalobce se sourozencem žalobce, tedy většina jeho rodinných příslušníků.
16. Z vyložených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

17. Soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalovaný by měl právo na náhradu nákladů řízení, ovšem tohoto práva se výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. března 2023

JUDr. Zdeňka Jungvirtová v. r.
předsedkyně senátu